ZDROJ: http://www.kapky.eu/sk/texty/krizove-cesty/krizova-cesta-kriz-a-manzelstvo/

Krížová cesta: Kríž a manželstvo

Úvodná modlitba

Klaniam sa ti, môj Bože, Pán života. Chcem rozjímať o najväčšom a najočividnejšom čine tvojej lásky, o tvojom umučení a smrti. Ty si chcel zomrieť za všetkých ľudí. A chceš zaľudniť svoje nebo „nesmiernym počtom, ktoré nevie nikto spočítať". Aby sa táto tvoja túžba splnila, daroval si ľuďom, svojim bratom, veľkú sviatosť manželstva. Ako málo ľudia vedia, aká má byť pravá manželská láska. Koľkí majú o nej celkom skreslené predstavy a podľa nich si pripravujú cestu k manželstvu a k životu v manželstve. Vo svätej omši za mladomanželov sa hovorí, že táto láska sa má podobať tej láske, ktorou si ty miloval svoju Cirkev, veď za ňu si obetoval aj svoj život. Pane, pouč nás, že podstatným znakom tvojej a každej inej pravej lásky je kríž.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

I. zastavenie: Pána Ježiša odsúdili na smrť

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Spasiteľov život sa uberá novým smerom. Začína sa najväčšia udalosť jeho života. Uberá sa na smrť za svojich verných, za tých, čo potrebujú jeho obetnú lásku. Hľa, práve počúva svoj súdny výrok a prijíma ho. Ba si ho želá, lebo vie, že skrze neho nám príde spasenie. Keď nejaký kresťan zmení svoj životný smer a vstupuje do manželstva, vtedy takisto prijíma istý druh rozsudku smrti. Je to rozsudok smrti nad jeho vlastnou sebaláskou a sebeckosťou. Teraz už nebude môcť žiť len pre seba a pre svoje pohodlie, ale bude musieť myslieť na dobro a šťastie svojej manželky a svojich detí. Nech nás však neplaší tento rozsudok smrti nad našou sebaláskou, lebo z tejto smrti sa zrodí pravé šťastie celej rodiny. Pane Ježišu, daj, aby sa manželskí druhovia naučili zabúdať na seba a na svoje osobné záujmy, a hľadali šťastie toho druhého, manžel šťastie svojej manželky, manželka šťastie svojho manžela, rodičia šťastie svojich detí.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

II. zastavenie: Pán Ježiš berie kríž na svoje plecia.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Ježišu, ty si vzal na svoje plecia ťažké bremeno kríža, ktoré ti naložili na chrbát tvoji kati. A vyniesol si ho až na vrch Kalvárie. Aj kresťanskí manželia sú obťažení krížom. Kríž má u nich popredné miesto. Znak našej spásy nevisí len na stenách ich domov, ale sa hlási aj pri mnohých príležitostiach manželského a rodinného života. Založiť si manželské a rodinné spoločenstvo podľa Božej vôle znamená: prijať na seba kríž. Zaiste, manželských druhov čakajú v manželstve aj veľké radosti. Boh im takto chce uľahčiť ich ťažkú úlohu. Ale isté je aj to, že nič nebude bez kríža tak v každodennom živote, ako ani v mimoriadnych ťažkých manželských a rodinných skúškach. Nezabúdajme: nad podanými rukami snúbencov a nad ich prsteňmi urobil kňaz znak kríža. Svojím manželským súhlasom prijali aj kríž. Pane Ježišu, daj, aby manželskí druhovia, spojení s tebou, prijali na seba aj kríž svojho manželského a rodinného spoločenstva.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

III. zastavenie: Pán Ježiš prvý raz padá pod krížom.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Pane, tento tvoj pád na krížovej ceste nebude jediný. Prišiel však tak znenazdajky, a práve to ho urobilo takým bolestným. Aké ukrutné sú práve sklamania na ceste nového života, ktorý sme tak radostne začali! V mladíckom rozlete sme svoju lásku pokladali za dostatočne silnú, aby prekonala a premohla všetky prekážky. Prišli však prvé nedorozumenia, spôsobené rozličnými povahami a temperamentmi, vzájomným nepochopením, vzrastajúcim napätím... Sú to bolestné prekvapenia. Čo robiť? Stačilo by „zmieriť sa so skutočnosťou" a byť odteraz nešťastný? Alebo azda, nedajbože, hľadať si iného druha a s týmto začať odznova? Ťažkosti sa budú stále hlásiť, a sami nie sme v stave ich odstrániť. Ale, hľa, je tu Kristus. Ak sme ho prijali do nášho spoločenstva, dá nám sily pre dobrý začiatok. Ťažkosti, s ktorými sa stretáme, nám potom budú slúžiť iba na to, aby urobili našu lásku ešte pevnejšou a trvácnejšou. Pane, pre zásluhy svojho prvého pádu, udeľ nám milosť, aby sme na svojej životnej ceste vždy znova pokračovali s novou horlivosťou.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

IV. zastavenie: Pán Ježiš sa stretá so svojou Matkou.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Pán Ježiš a Panna Mária sa nestretli len v tejto chvíli. Panna Mária sprevádzala svojho Syna na celej jeho ceste. Nebolo to samo od seba pochopiteľné? No len tu sa mohli zblízka vidieť a ticho sa pozdraviť a jeden i druhý sa celkom odovzdať do Božej vôle. Ak chceme, aby Kristus žil v našom dome, musíme prijať aj jeho Matku. Ona bola strážkyňou nazaretského domčeka. Ona bude chrániť aj náš dom, lebo ona je vzorom pre všetky ženy a pre všetky gazdiné. V tomto výjave však vidíme predovšetkým bolestnú Pannu Máriu, bolestnú Matku, ktorá tak veľmi trpela pre utrpenie svojho Syna. Znášať utrpenie je osudom všetkých matiek. Najviac bolesti a utrpenia sa im dostáva od vlastných detí, či už preto, že deti sú choré, alebo preto, lebo sú nešťastné v živote. Utrpenia a bolesti detí sú zároveň aj utrpeniami a bolesťami matky. A kto by vedel lepšie pochopiť takú matku trpiteľku, než Mária, ktorá bola tiež veľkou trpiacou Matkou?! Prebolestná Matka, stoj pri nás v našom dome a pomôž nám uniesť naše starosti, utrpenia, skúšky a bolesti.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

V. zastavenie: Šimon Cyrenejský pomáha Pánu Ježišovi niesť kríž.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Kríž bezprostredne spojil Šimona Cyrenejského a trpiaceho Ježiša. Odteraz budú už spoločne niesť kríž až na vrchol Kalvárie. Toto spojenie medzi Šimonom a Ježišom potrvá po celý Šimonov život. Nikdy ho už nebude môcť nič oddeliť od Krista. Ak navštívi náš dom choroba a pripúta jedného manželského druha na lôžko, je prirodzené, že mu jeho manželský druh pomôže. Veď či si pri sobáši slávnostne nesľúbili vernosť v šťastí i v nešťastí? O koľko viac síl by sme však mali pre tieto skutky lásky, keby sme v chorom manželskom druhovi videli trpiaceho Krista, ktorému pomáhame. Potom by sme sa nesnažili zmierniť len jeho telesné bolesti, ale ešte viac vnútorné úzkosti. Často je nám ťažké uhádnuť, čo chorého manželského druha trápi, a toľkokrát sa voči nemu ukážeme v tej veci nechápaví. Aj uprostred utrpení by mohlo byť manželstvo šťastné, keby si manželia boli ochotní navzájom pomáhať ako Šimon Cyrenejský. Pane, nauč nás, aby sme vedeli vždy nachádzať v trpiacich teba, najmä v manželstve a v rodine.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

VI. zastavenie: Veronika podáva Pánu Ježišovi ručník.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

U proroka Izaiáša čítame, že Ježiš pri svojom umučení nebude mať už ani ľudskú podobu a krásu. Veronika však v ňom aj tak spoznala svojho Pána a Učiteľa. Aké vzácne poučenie pre kresťanských manželov. Jedna zo skúšok spoločného manželského života spočíva v tom, že manželia začnú byť jeden voči druhému chladní. V nadšení novomanželskej lásky nenachádzali jeden na druhom nijakej chyby. Roky sa však míňali. Chyby sa stále viac objavovali na jednom i na druhom, a tak sa zdá, že sa už nedokážu navzájom mať radi. Hrozí tu nebezpečenstvo, že sa manželstvo zvrhne na ťažké a veľké bremeno. Ako by sa všetko zmenilo, keby sa predsa len pokúsili, napriek neprekonateľným ľudským slabostiam, objaviť Kristovu podobu v manželskom druhovi. Pravda, je to nedokonalý, zastretý obraz, niekedy možno aj akoby trochu zohyzdený, takže musíme vynaložiť veľa síl, aby sme v ňom objavili Krista. No predsa, ten, čo so mnou žije, je kresťan, je to duša, na ktorej Bohu tak záleží. A napokon, nie je to manželský druh, ktorému som pri sobáši povedal slávnostné „Áno!" a ktorý mi odpovedal to isté, a to nie na rok, na dva, ale na celý život?! Pane Ježišu, pomôž nám, aby každý z nás mohol vo svojom manželskom druhovi objaviť teba.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

VII. zastavenie: Pán Ježiš druhý raz padá pod krížom.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Pane, ty si padal pod bremenom kríža i pod bremenom našich hriechov. Ľudia zhrešili proti všetkým Božím prikázaniam. Zdá sa však, že dnes sa najviac hreší proti sviatosti manželstva. Vidíš celé ľudské skupiny, pre ktoré je tvoja sviatosť len obyčajnou vonkajšou parádou.

Dobre poznáš mnohých, čo bez najmenšieho premýšľania rušia dané slovo, ktorým si sľúbili pred tvojou tvárou manželskú vernosť až po hrob. Dobre sú ti známi všetci, čo rozvodom manželstva chcú ospravedlniť a legalizovať zradu, ktorej sa dopustili, šliapuc po tejto sviatosti. Vidíš aj všetky filmy, divadelné predstavenia, ilustrované magazíny a iné noviny a časopisy, kde sa vysmievajú nerozlučiteľnosti manželstva a manželskej vernosti. Si svedkom tých mnohých televíznych programov, v ktorých sa propaguje manželská nevera a chvália tých, čo sa jej dopúšťajú. Toto všetko urobilo tvoj kríž takým ťažkým, že si pod ním padol aj po druhý raz. Pane Ježišu, prosíme ťa, daj kresťanským manželom milosť, aby si stále v živote a v životných skúškach ctili sväté zákony svojho manželstva.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

VIII. zastavenie: Pán Ježiš napomína plačúce ženy.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Ježiš sa znovu zastavuje na svojej ceste na Golgotu. Tentoraz to robí preto, aby prehovoril k ženám, ktoré mu vyšli v ústrety potešiť ho. Kati sa zlostne a podlo smejú. Pre týchto barbarov je žena menejcennou bytosťou, ktorá si nezasluhuje nijakú zvláštnu pozornosť. Kým sa pozerám na tento výjav, rozmýšľam o tom, ako Kristus svojím umučením a svojím krížom pozdvihol hodnosť ženy, lebo jej vrátil jej dôstojnosť. V krajinách, do ktorých ešte neprenikla blahozvesť evanjelia, ženu často pokladajú za otrokyňu a niekedy ju kladú na úroveň zvieraťa. Ako inak pozerá na ženu a na jej dôstojnosť Cirkev! Stačí si všimnúť texty z omše za mladomanželov, aby sme sa o tom presvedčili. Ježiš ukazuje jeruzalemským ženám, aká je ich zodpovednosť: „Plačte nad svojimi deťmi." Keby len chceli všetky ženy na toto myslieť. Čo dajú Kristovi? Dušu preniknutú jeho milosťou, alebo suchú ratolesť, ktorú treba odpíliť a hodiť na oheň? Najlepšia útecha, ktorú môže každá matka poskytnúť trpiacemu Kristovi, je rozhodne to, že sa bude snažiť vychovať svoje deti v láske k Bohu a k blížnemu. Pane Ježišu, pouč všetky matky, ako môžu priviesť svoje deti k tebe.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

IX. zastavenie: Pán Ježiš tretí raz padá pod krížom

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Pane, ty aj po tretí raz padáš pod bremenom kríža. Hriechy sveta ťa tlačia stále viac a znovu ťa zrážajú na zem. S ľútosťou myslíš na všetkých, pre ktorých bude tvoje umučenie márne. Ty chceš, aby tvoje umučenie a smrť boli prameňom života milosti. Sú však ľudia, čo pohŕdajú týmto životom, čo sa ho zriekajú, lebo ho ničia v sebe i v iných. Ty si ustanovil zákony života. Zdajú sa niekedy tvrdé, ale sú bezpodmienečne potrebné pre dobro ľudstva. Koľkí však prestupujú tieto zákony. Prestupujú ich tí, čo odmietajú nový život. A robia to zo sebectva, alebo zo strachu pred ťažkosťami, alebo z pohodlia, alebo z nedostatku dôvery v Božiu prozreteľnosť. Keby pochopili, ako veľkodušne si obetoval svoj život za nich, možno by boli aj oni voči tebe veľkodušnejší v darovaní seba samých. No sú aj takí, ktorí buď nedajú vzniknúť životu milosti v nevinných deťoch, alebo sa ho snažia, keď je už prebudený, zo všetkých síl udusiť, ubiť. A ty si o takýchto povedal: „Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora." Ježišu, ktorý nám svojím umučením a smrťou darúvaš život milosti, daj, aby sa v každej kresťanskej rodine chránil a pestoval tento život. Daj, aby ho rodičia chránili vo svojej duši, Ale aby ho aj pestovali a rozvíjali v dušiach svojich detí. Chráň naše rodiny pred pohoršeniami.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

X. zastavenie: Pána Ježiša vyzliekajú zo šiat.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Pán bol po celý život chudobný, ale idúc na smrť chcel zostať doslova bez čohokoľvek z tohto sveta. Preto dovoľuje, aby mu kati postŕhali šaty, to posledné, čo ešte na tomto svete vlastnil. Ak sa chceme aj my podobať Pánovi, musíme viesť život zriekania. Túto podobnosť si vyžaduje aj kresťanské manželstvo a kresťanská rodina. Už pri zakladaní nového rodinného kozuba sa vyžadujú mnohé obete a zriekania. Tak muž, ako aj žena sa museli už na začiatku manželstva zrieť mnohých svojich milých návykov. A toto sa ešte viac pocítilo, keď prišli na svet deti. Rodina dnes často pociťuje hospodárske ťažkosti, a s tým treba rátať už od prvého dňa manželstva. Kristus však sľúbil, že bude sprevádzať každú rodinu, ktorá bude vedieť takéto skúšky prijať s odovzdaním sa do Božej vôle. V takých hospodárskych skúškach sa totiž podobajú jemu, keď bol zbavený aj svojich šiat. Šťastie rodiny si vyžaduje, aby sa všetci jej členovia vedeli zrieknuť svojich osobných výhod pre dobro spoločenstva. Najmä ak ide o menej potrebné veci. K takémuto zriekaniu musia rodičia svoje deti vychovávať už od ranej mladosti. Ježišu, ktorý si bol zbavený aj svojich šiat na Golgote, daj našim rodinám milosť, aby

sa z lásky k tebe vyhýbali prepychu, keď žijú v dostatku, a pri materiálnych ťažkostiach aby prijali tieto skúšky v duchu lásky k tebe a v duchu dôvery v tvoju prozreteľnosť.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

XI. zastavenie: Pána Ježiša pribíjajú na kríž.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Pane Ježišu, si pevne prikutý na kríž. Ty si mohol svojou všemohúcnosťou uniknúť svojim katom, ale si to neurobil. Svoje umučenie si prijal dobrovoľne, na kríž si vystúpil dobrovoľne, aby si takto zadosťučinil Božej spravodlivosti za moje hriechy. Niekedy by sa mohlo manželom zdať ťažké a tvrdé, že sú navzájom nerozlučiteľne spojení. Niekomu sa toto spojenie zdá ako pravé mučeníctvo. Preto vyhadzujú Cirkvi na oči ukrutnosť a neznášanlivosť. Akým právom takíto ľudia obviňujú Cirkev pre nešťastné manželstvá? Budúci manželskí partneri sú zaviazaní vo svojom svedomí dobre pouvažovať a preskúmať, či sa hodia jeden k druhému, a nech sa neponáhľajú uzatvárať manželstvo niekoľko týždňov po prvom stretnutí. Zlé je, že mnohí dávajú viac na vonkajšok, alebo ich vedú akési materiálne dôvody, a na sviatostnú nerozlučnosť pritom ani nepomyslia. Cirkev nemôže konať proti Božiemu prikázaniu. Ježiš jasne povedal: „Čo Boh spojil, človek nech nerozlučuje." Pane, udeľ milosť všetkým snúbencom, aby sa dôkladne pripravili na sviatosť svätého manželstva, a všetkým manželským partnerom pomôž, aby si boli navzájom verní až po hrob.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

XII. zastavenie: Pán Ježiš na kríži zomiera.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Ježiš zomiera na kríži. Lúči sa so svojimi vernými tu na zemi: so svojou Matkou, s učeníkom Jánom, aj so skupinou žien, ktoré ho nasledovali až do Galiley. Keď Božský Trpiteľ vydýchol, jeho verní pocítili strašnú osamelosť. V tejto ťažkej a bolestnej chvíli ich však posilňuje pohľad na nebo. Tam je Otec, ktorý spravuje svet a ktorý nenechá tých, čo verne kráčali s jeho Synom. V tejto dôvere prevyšuje všetkých Panna Mária. Ona aj v tejto najťažšej chvíli rozlúčky zostala vzpriamená stáť pri Synovom kríži, lebo pevne verila, že toto nie je koniec. V temnote golgotskej drámy ona už tušila prvé lúče veľkonočného rána. Aj v rodine, v ktorej sa spoločne hlboko prežívajú chvíľky radosti i chvíľky žiaľu, hodina smrti niektorého člena rodiny, a najmä otca alebo matky, prináša so sebou do domu akúsi prázdnotu. Osobitne sa to cíti, keď zomierajúci zanecháva po sebe malé deti, ešte nezaopatrené. Ale aj v týchto takých ťažkých chvíľach pre každú rodinu pozerajú kresťanské rodiny na všetko očami viery a dôvery v dobrú Božiu prozreteľnosť, ktorá svojich neopúšťa. Okrem toho, v týchto ťažkých a bolestných chvíľach ich potešuje myšlienka na večné stretnutie a toto im postupne lieči rany a suší slzy. Áno, je také potešujúce cez tmu bolesti pri rakve milovanej osoby tušiť už prvé lúče večnej zory vzkriesenia. Ježišu, ktorý si za nás zomrel na dreve kríža, daj nám milosť a silu, aby sme vedeli statočne znášať bolesť rozlúčky s drahými osobami, keď ich ty povoláš k sebe do večnej vlasti.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

XIII. zastavenie: Pána Ježiša skladajú z kríža.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

V akom stave prijíma najlepšia Matka do svojho náručia najlepšieho zo všetkých ľudských synov? Jej bolesť je neopísateľná, lebo jej duša je plná nehy a jej srdce je také zraniteľné. Pred touto bolestnou Matkou myslíme na bolesti zemských matiek, ktoré stratili svoje dieťa. Možno je to dieťa, ktorého smrť uchytila už v kolíske; možno je tým dieťaťom mladý vojak, ktorý padol vo vojne; a možno je to také dieťa, ktoré ešte nezomrelo telesnou smrťou, ale jeho duša je už mŕtva pred Bohom, lebo sa obrátilo od Boha k hriechu. Pred svojou smrťou povedal Ježiš učeníkovi Jánovi, ukazujúc na svoju Matku: „Hľa, tvoja Matka!" Takto sa stal Ján Máriiným dieťaťom. Ó, keby zarmútené pozemské matky chceli tejto dobrej matke zveriť svoje deti, či už tie, ktoré ich zanechali telesnou smrťou, alebo tie, ktoré sa spreneverili Bohu hriechom. Našli by tak veľa útechy. Svätá Mária, Matka Ježišova, prijmi všetky telesne i duševne mŕtve deti a všetkým ukáž cestu k svojmu Božskému Synovi Ježišovi. A zároveň poteš ich pozemské matky.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

XIV. zastavenie: Pána Ježiša pochovávajú.

Klaniame sa ti, Kriste, a dobrorečíme ti. Lebo si svojím svätým krížom svet vykúpil.

Pane Ježišu, tvoji verní kladú tvoje sväté telo do hrobu. My však vieme, že toto pochovanie je len prípravou na tvoje večné víťazstvo a slávu. Keď si kázal zástupom, často si kráľovstvo, do ktorého nás pozývaš, prirovnával k svadbe a hostine. A či nie je radosť vzkriesenia po všetkých týchto utrpeniach, po chorobe a smrti, podobná radosti, ktorá napĺňa každú matku po jej pôrodných bolestiach?! Pane, ty si dvojicu mladých pozval na pozemskú svadbu na začiatku ich spoločného života. Takto si ich uviedol do každodenného života obety, bolesti, utrpenia a bojov. Ale už vtedy, na začiatku, v deň ich svadby, si im pripomenul, že cieľom života nie je utrpenie, ale večná svadba, večná radosť po všetkých týchto skúškach. Rodina, ktorá vie žiť spojená s tebou, dosiahne tieto radosti. Naše premenené telo, zbavené všetkej zemskej krehkosti, bude po všetky veky prežívať tvoju prítomnosť a bude mať účasť na tvojej sláve. Vzkriesený Ježišu, veď aj nás k sláve vzkriesenia, hoci aj cez skúšky tohto života. Daj, aby sme došli na tvoju večnú svadbu, ktorú si pripravil všetkým, čo ťa milujú.

Ukrižovaný Ježišu zmiluj sa nad nami. Aj nad dušami v očistci.

Záver

Pane Ježišu Kriste, velebíme ťa a celou dušou milujeme za krížovú cestu, ktorú si pre nás vykonal a pretrpel. Klaniame sa ti vo všetkých svätostánkoch, kde sa nebeskému Otcovi obetuješ za nás. Ponúkni za naše hriechy svoje muky, krv, život, aby sme kresťansky žili a spasili svoje duše. Daj, nech v našich domoch kvitne pravá láska, pravá čnosť. Nedopusť, aby tvoje utrpenie bolo pre nás zbytočné. Keď prídeš súdiť živých i mŕtvych, daj nech sme medzi vyvolenými, ktorým zvoláš: „Poďte požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta". Amen!